

Motion till riksdagen

1989/90:A40

av Leif Marklund m.fl. (s)

med anledning av prop. 1989/90:76
Regionalpolitik för 90-talet

I propositionen föreslås bl.a. en förändring i nuvarande stödområdesindelning, vilket innebär att stödområdena A, B och C blir stödområde 1 och 2.

Av förslaget framgår att Älvsbyn hamnar i stödområde 2. Mot bakgrund av kommunens specifika närings- och arbetsmarknadsmässiga situation samt geografiska läge med länets proportionellt sett största utpendling har Älvsbyn sin naturliga tillhörighet med inlandet dvs. stödområde 1 (dvs. som Arjeplog, Arvidsjaur, Jokkmokk och Gällivare).

Länsstyrelsen i Norrbotten har i sitt yttrande till Rek 87 uttryckt, att vid en sammanslagning av stödområde A och B förutsätts att Arvidsjaur och Älvsbyn ingår i det sammanslagna området. Samma uppfattning finns i Norrbottens landstings yttrande.

Förslag om förändring av nedsatt arbetsgivaravgift skulle därmed också slå mindre hårt mot Älvsbyn om kommunen tillfördes stödområde 1.

I propositionen föreslås vidare att planering och genomförande av de regionala utvecklingsåtgärderna decentraliseras till länsstyrelserna, vilket bör leda till förenklingar vad gäller regler och handläggning av företagsstöd. Länsstyrelserna bör ges möjlighet att själva bedöma om stödnivå i gränzonen mellan stödområde 1 och 2.

Enligt alla redovisningar vad gäller befolknings- och sysselsättningsaspekter som arbetslöshet är det klart motiverat att Älvsbyn bör placeras i stödområde 1. Risken är annars uppenbar att Älvsbyn återigen hamnar i ett mellanläge vad gäller regionalpolitiken.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om nödvändigheten av att Älvsby kommun placeras i stödområde 1.

Stockholm den 22 mars 1990

Mot. 1989/90
A40

Leif Marklund (s)

Bruno Poromaa (s)

Sten-Ove Sundström (s)

Åke Selberg (s)

Ewa Hedkvist Petersen (s)